

«гова който първо продума за управителка!»

Вржъз тѣзи думи сичкитѣ солдати извикахъ ура за императрицата, и като зѣхъ оржжнето си, послѣдвахъ я отъ казарма на казарма, и повлѣкахъ, прѣди изгрѣване на слѣнцето, сичката войска и сичкиитѣ народъ въ еднодушното течение на вжстанieto. Катерина, сждружена отъ войската, качя се на своята селска талига и отива въ църква дѣто се помаза като царица отъ клирътъ, послѣ тя обсеби палатътъ като показва синътъ си чрѣзъ балконътъ на народътъ и заповѣда на regimentитѣ, като поставятъ топове по всичкитѣ аллеи, да пазѣтъ да забранѣтъ столицата на царьтъ. Подиръ малко, тя съблече своитѣ женски дрехи, и се облече съ униформата на своитѣ гвардии, качи се на конь и въ чело на войската отиде противъ царьтъ.

XX.

Подобенъ на Римскитѣ императори Петжръ III сяхвати вжнъ отъ градътъ съ едно развалнувание на войската и съ една оставка, която бѣше прѣдизвѣстие на смъртъта; той въ палатътъ на Ораниябомъ ся колибаяше мѣжду тѣзи противни мисли които нападахъ сжщого Наполеона въ Фонтенебло, и които въ припирята си на рѣшителностъта и на нерѣшителностъта, отпуцахъ врѣмето, държавата и често животътъ. Сѣкоги ся случва единъ часъ въ когото случайтъ е по силенъ отъ челоуѣкътъ.

Петжръ III, невѣрникъ въ начало за сжспателнитѣ тѣзи слухове що му идяхъ отъ Петербургъ, зѣ ги като мѣлви отъ страхъ на своитѣ партизани; тѣй той ся качи въ една открита за расходка дрошка съ любовницата си, съ женитѣ на своитѣ разглезенъ дворъ, съ нѣкои фамилиярни лица и съ Прускитѣ посланникъ и отиваше въ столицата да унищожи тѣзи празни слухове чрѣзъ присѣствието си, когото посрѣщнатъ въ пжтътъ отъ единъ вѣренъ неговъ адютантъ, който тичаше да му извѣсти вжстаннето, той поблѣдня, слѣзва отъ дрошката съ женитѣ, качва